

Stanovisko k návrhu zákona o specifických zdravotních službách

Díl 1

Posudková péče a lékařské posudky

Zásadní a jedinou připomínkou je to, že formulace zákona vůbec **nepočítají s elektronickou komunikací** a to jak mezi úřady, tak i mezi zdravotnickými zařízeními. Jsme přesvědčení, že v této podobě nemůže být celý díl přijat. **Jedná se o tak zastaralý způsob komunikace, který nás vrací do 19. století!!!**

Díl 2

Pracovnílékařské služby a posuzování zdravotní způsobilosti osoby ucházející se o zaměstnání

§ 13

odstavec 2 (46)

Zde je rozděleno poskytování pracovnílékařské služby na dvě části. První jsou zaměstnanci kategorie I. , které může vyšetřovat jejich registrující lékař. Druhou jsou všichni ostatní, které vyšetřuje poskytovatel pracovnílékařské služby. Dochází zde k dvojkolejnosti, kdy problémem je jak praktické naplňování – více poskytovatelů, tak i kontrola prováděných služeb. **Doporučujeme sjednotit tak, jak je to dnes tj. všechny kategorie zaměstnanců vyšetřuje poskytovatel pracovnílékařské služby na základě písemné smlouvy uzavřené se zaměstnavatelem.**

§ 19 (54)

Zde je uvedeno, že uchazeč si hradí vstupní prohlídku sám a to v případě kdy nebude zaměstnavatelem zaměstnán (třeba i v případě negativního závěru prohlídky). To je věcně špatně. Podle mezinárodní úmluvy by zaměstnanec neměl nést náklady s tímto typem zdravotní péče. Dalším důvodem je to, že zaměstnanec vždy absolvuje vstupní prohlídku na základě žádosti zaměstnavatele – chce být zaměstnán. Pokud se zaměstnavatel rozhodne jinak, příp. to zdravotní stav zaměstnance neumožňuje, neměl by být zaměstnanec tímto rozhodnutím poškozen. Vše by měl hradit zaměstnavatel.